

Postanowienie z dnia 25 czerwca 1998 r.

II UKN 128/98

Zawinione spóźnienie uzupełnienia braku kasacji przez podanie wartości przedmiotu zaskarżenia uzasadnia odmowę przywrócenia terminu do dokonania tej czynności.

Przewodniczący SSN: Teresa Romer, Sędziowie SN: Maria Mańkowska (sprawozdawca), Józef Iwulski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 1998 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Jerzego G. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w K. o zasiłek chorobowy, na skutek zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie z dnia 24 września 1997 r. [...] oraz kasacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie z dnia 29 października 1997 r. [...]

p o s t a n o w i ł

1. o d d a l i ć zażalenie wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie z dnia 24 września 1997 r. w przedmiocie odrzucenia kasacji;

2. o d d a l i ć kasację wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie z dnia 29 października 1997 r. oddalającego wniosek o przywrócenie terminu do podania wartości przedmiotu zaskarżenia.

U z a s a d n i e

Postanowieniem z dnia 24 września 1997 r. Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie odrzucił kasację Jerzego G. w sprawie prze-

ciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w K. o zasiłek chorobowy, ponieważ pełnomocnik wnioskodawcy nie podał w określonym terminie wartości przedmiotu sporu.

Następnym postanowieniem z dnia 29 października 1997 r. Sąd Apelacyjny oddalił wniosek Jerzego G. o przywrócenie terminu do podania wartości przedmiotu sporu. Wnioskodawca zaskarżył oba postanowienia, pierwsze poprzez zażalenie, drugie w drodze kasacji podnosząc, iż niedokonanie czynności nastąpiło bez jego winy, gdyż nie wiedząc, że może osobiście wykonać polecenie Sądu, podał wartość przedmiotu sporu radcy prawnemu NSZZ „Solidarność” po terminie, gdyż wcześniej dwukrotnie nie zastawał go w siedzibie regionu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarówno zażalenie, jak i kasacja wnioskodawcy nie zasługują na uwzględnienie. W zaskarżonym postanowieniu z dnia 24 września 1998 r. Sąd Apelacyjny zgodnie z art.393⁵ KPC uznał, że skoro pełnomocnik wnioskodawcy przekroczył o 4 dni określony mu termin wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia, to kasacja podlega odrzuceniu. Zażalenie na powyższe postanowienie podlegało zatem oddaleniu na podstawie art.393¹⁸ KPC.

Kasacja wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 29 października 1997 r. zarzuca jedynie naruszenie przepisów prawa procesowego przez nieprzywrócenie terminu do podania wartości przedmiotu zaskarżenia. Sąd Najwyższy rozpoznając kasację w jej granicach na posiedzeniu niejawnym, zgodnie z art.393⁴ §2 i art.393¹⁹ KPC uznał, że nie ma usprawiedliwionych podstaw do jej uwzględnienia. Trafnie uznał Sąd drugiej instancji, że fakty wskazane przez wnioskodawcę o niemożności skontaktowania się ze swoim pełnomocnikiem nie uzasadniają przywrócenia terminu, gdyż w sposób ewidentny opieszałość w wykonaniu polecenia Sądu została zawiniona tak przez stronę, jak i jej pełnomocnika.

Z tych też względów Sąd Najwyższy postanowił, jak wyżej.

=====